

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਦਿਆ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਸ.ਕੇ.ਕਪੂਰ. ਜੇ. ਕੋਲ

M/S ਰੀਗਲ ਥੀਏਟਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ -ਬਿਨੈਕਾਰ

ਬਨਾਮ

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ -ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੰਬਰ 1961 ਦਾ 3-D

ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) S. 10- ਸਿਨੇਮਾ
ਦਾ ਪਟੇਦਾਰ ਬਦਸੂਰਤ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕੰਧਾਂ ਤੇ
ਪੈਨਲਿੰਗ-ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ-ਕੀ ਮਾਲੀਆ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚੇ
ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

VOL. XVIII-(2)

ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੇ ਕੁਝ ਬਦਸੂਰਤ ਸਥਾਨ ਵੀ ਸਨ, ਨਿਊ ਜੇ -
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਤਰੇੜਾਂ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ
ਲਈ, ਲਾਊਂਜ਼, ਪੌੜੀ-ਕੇਸ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਨੂੰ ਪੈਨਲ ਕੀਤਾ- ਲਾਊਂਜ਼
ਵਿੱਚ, ਬੁਕਿੰਗ ਦਫਤਰ, ਵਿਜ਼ਟਰ ਸਟੈਂਡ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਸਿਓਨਰ-
ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੈਨਲਿੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ
18,640 ਰੁਪਏ ਆਈ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ 7,340 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਰਿਪਲੇਸਮੈਂਟ
ਟ ਦੇ ਖਾਤੇ ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਅਤੇ 11,300 ਰੁਪਏ ਸਜਾਵਟ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ

ਕਾਰਨ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) S. 10- ਸਿਨੇਮਾ ਦਾ ਪਟੇਦਾਰ ਬਦਸੂਰਤ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਪੈ ਨਲਿੰਗ-ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ-ਕੀ ਮਾਲੀਆ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚੇ ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੇ ਕੁਝ ਧੱਬੇ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਵੀ ਸਨ, ਨਿਊ ਜੇ - ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਤਰੇੜਾਂ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ, ਲਾਊਂਜ, ਪੌੜੀ-ਕੇਸ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੀ ਪੈਨਲਿੰਗ ਕੀਤੀ- ਲਾਊਂਜ ਵਿੱਚ, ਬੁਕਿੰਗ ਦਫਤਰ, ਵਿਜ਼ਟਰ ਸਟੈਂਡ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਸਿਓਨਰ- ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਟੈਕੋ - ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 10 (2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹਨਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰਤੇ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਖਰਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇਮਾਲਿਆ ਖਰਚਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

"(ੳ) ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਫਿਕਸਚਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਕਸਚਰਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਸੀ।

(ਅ) ਸਿਨੇਮਾ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਲੀਜ਼ਤੇ ਸੀ ਜੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਫਿਕਸਚਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ

ਆਰਡਰ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਇਨਕਮ -ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ, ਐਕਟ 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਕੀ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਉਂਜ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲ ਲਗਾਉਣ ਲਈ 16,323 ਰੁਪਏ ਦਾ ਪੂਜੀਗਤ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਵਿਵਾਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1956-57. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ

ਨਿਰਧਾਰਕ ਕਨਾਟ ਸਰਕਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰੀਗਲ ਥੀਏਟਰੋ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸਿਨੇਮਾ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਪਟੇਦਾਰ ਹੈ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਨੂੰ 14 ਜੁਲਾਈ, 1949 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਐਚ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

6. ਇਹ ਕਿ ਪਟੇਦਾਰ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਪਟੇਦਾਰ ਦੀ

ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਇਹ ਕਿ ਪਟੇਦਾਰ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਵਧਿਆ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਜਲਦੀ ਨਿਰਧਾਰਨਤੇ, ਪਟੇਦਾਰ ਸਾਰੇ ਫਰਨੀਚਰ, ਫਿਕਸਚਰ, ਫਿਟਿੰਗਜ਼, ਹੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਕੂਲਿੰਗ ਪਲਾਂਟ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸੇ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਟੁਕੜਾ ਛੱਡ ਕੇ।
9. ਇਹ ਕਿ ਪਟੇਦਾਰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੱਥੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਸਦੀ ਸਲਾਨਾ ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਰੰਗ ਧੋਣ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰੇਗਾ।

ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਫਰਨੀਚਰ, ਫਿਕਸਚਰ, ਫਿਟਿੰਗਜ਼, ਹੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਕੂਲਿੰਗ ਪਲਾਂਟਾਂ, ਬਾਰ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸੁਇਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿਨੇਮਾ ਮੈਚਾਈਨਜ਼, ਪਰੋਜੈਕਟਰਾਂ, ਪੱਖਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿਜਲੀ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਕੁਝ ਭੱਦੇ ਸਥਾਨ ਵੀ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ, ਇਹਨਾਂ ਤਰੇੜਾਂ ਅਤੇ ਬਦਸੂਰਤ ਪੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ, ਲਾਉਂਜ, ਪੌੜੀ-ਕੇਸ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਨੂੰ ਪੈਨਲ ਕੀਤਾ। ਲਾਉਂਜ, ਬੁਕਿੰਗ ਦਫਤਰਾਂ,

ਵਿਜ਼ਟਰ ਸਟੈਂਡ ਅਤੇ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਦੇ ਹਾਲ ਨੂੰ ਪੈਨਲਿੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ 18,640 ਰੁਪਏ ਆਈ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ 7,340 ਰੁਪਏ ਬਦਲਣ ਦਾ ਖਰਚਾ ਅਤੇ 11,300 ਰੁਪਏ ਸਜਾਵਟ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 10 (2) (xv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰਤੇ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਖਰਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚੇ ਦੀ ਪਰਿਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਆਮਦਨ -ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(a) ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਲਿੰਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਫਿਕਸਚਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਕਸਚਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਸੀ।

(b) ਸਿਨੇਮਾ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਲੀਜ਼ ਤੇ ਸੀ। ਜੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਫਿਕਸਚਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ।

(c) ਲੀਜ਼-ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਮੁਰੰਮਤ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਪਟੇਦਾਰ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚੋਂ 350 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚੋਂ 1,427 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਛੋਟੀ ਮੁਰੰਮਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਬਚੀ 16,323 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਕਿ ਫਰੰਟ ਵਰਾਂਡਾ, ਕੋਨਿਆਂ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਪੈਨਲਾਂ ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰਕ ਲਾਭ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਪਾਰ ਲਈ ਦਿਖਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੈਨਲਿੰਗ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਟੀਕ ਪਲਾਈ-ਲੱਕੜ ਦੀ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਪਰਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਸਥਾਈ ਫਿਕਸਚਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ 1959 ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਨਕਰਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰੀਮਿਸ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚਾ ਪੂਜੀਗਤ ਖਰਚੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟਾ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(1) ਇਹ ਪੈਨਲਿੰਗ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਦਸੂਰਤ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕ ਜੋ ਕਿ ਜੋ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਵੱਲ ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾੜੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ।

(2) ਕੇਸ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1951 ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਹਾਲ ਨੂੰ ਪੈਨਲ ਲਗਾ ਕੇ ਕੁਝ ਵੱਡੇ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਰੇੜਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਪੈਨਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਵੱਡੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਆਮਦਨ - ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਇਨਕਮ - ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਦਲੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਨਲਿੰਗ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਤਰੇੜਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਬਲਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੀਜ਼ - ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੀ ਮੁਰੰਮਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਹੁਣ- ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ

ਨੇ ਵੱਡੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਮੁਰੰਮਤ ਖੁਦ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ।

(4) ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੀਜ਼ 1959 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਲੀਜ਼- ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੰਧਾਂ ਤੋਂ ਫਿਕਸਚਰ ਹਟਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਕਸਚਰ ਪਤਲੀ ਪਲਾਈ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਕੰਧਾ ਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਧਾਂ ਤੋਂ ਉਤਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਪ੍ਰੀਮਸੇ ਵਿੱਚ ਫਿਕਸਚਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਫਿਕਸਚਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕੇਗਾ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਫਿਕਸਚਰ ਦਾ ਸਕ੍ਰੈਪ ਮੁੱਲ ਨਾਮਾਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) ਪੈਨਲਿੰਗ ਇਸ ਸਾਲ ਨਮੀ ਕਾਰਨ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਦਸੂਰਤ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਇਹ ਨਮੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਹਕ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਬਦਸੂਰਤ ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਮਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਇਸਤੇ ਨਿਯਮਤ ਸਜਾਵਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਲਾਸਟਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਂਟ ਕਰਕੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਸੈਸੀ ਨੇ

ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਲ ਲਗਾ ਕੇ ਉਸਦੀ ਸਜਾਵਟ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਦਸੂਰਤ ਧੱਬਿਆਂ ਅਤੇ ਤਰੇੜਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਲਈ ਸਜਾਵਟ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਮਾਰਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਮਾਰਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਫਿਕਸਚਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਿਕਾਊ ਸੰਪਤੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਨਕਮ -ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖਰਚਾ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ ਸੀ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਨਕਮ -ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕੰਧਾਂ ਦੀ ਸਥਾਈ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲ ਲਗਾ ਕੇ ਉਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਸਕੇ ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕੇ। ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ

ਦੀ ਸਥਾਈ ਸੰਪਤੀ, ਕੰਧ ਸਜਾਵਟ ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਗਤ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ-ਸਟੇਟਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਖਰਚਾ ਮਾਲੀਆ ਦਾ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਣਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਖਰਚੇ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚੇ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚੇ। ਮੁਲਾਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ ਹੈ।

ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚਾ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਾਹਿਤ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਆਖਰਕਾਰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹਸ ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਮੈਂ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਜਨਸੱਤਾ ਕਾਰਆਲਿਆ ਬਨਾਮ

ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਜਰਾਤ (1) ਵਿੱਚ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸ਼ੇਲਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਟੀ ਆਫ ਲੰਡਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸਟਾਈਲਜ਼ (2) ਵਿੱਚ ਬੋਵੇਨ ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿਚਲੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚਾ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚਾ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਥਨ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਲਾਰਡ ਡੁਨੇਡਿਨ ਨੇ ਵਲਾਮਬਰੋਸਾ ਰਬੜ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਫਾਰਮਰ (3) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੋਵੇਨ ਐਲ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸੰਪੂਰਨ, ਅੰਤਮ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(1) (1964) 54, I.T.R. , 792

(2) (1887) 2, Tax cas. 239

(3) (1910) 5, Tax cas. 529

ਉਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਦਾ ਮਾੜਾ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਖਰਚ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਸਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਔਨਸਵਰਥ ਬਨਾਮ ਵਿਕਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ

(4) ਵਿੱਚ ਰੌਲਟ ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਪਰਖ ਉਸ ਖਰਚੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਖਰਚੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਾਰਟੀਕੂਲਰ ਖਰਚ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀਕੂਲਰ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਈ ਖਰਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇਨਸੁਲੇਟਿਡ ਐਂਡ ਹੇਲਸਬੀ ਕੇਬਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਰਥਰਟਨ (5) ਵਿੱਚ ਵਿਸਕਾਊਂਟ ਕੇਵ ਐਲ.ਸੀ. ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੁਕਮ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਥਾਈ ਲਾਭ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਜੌਨ ਸਮਿਥ ਐਂਡ ਸੋਨਵੀਐਚ ਮੂਰ (6) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਹਲਡੇਨ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਸਟ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਘੁੰਮਦੀ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਟੈਸਟ ਉਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਰਡ ਹੈਨਵਰਥ ਨੇ ਐਂਗਲੋ-ਫਾਰਸੀ ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਡੇਲ (7) ਵਿੱਚ ਆਇਲ ਸੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੈਨ ਡੇਨ ਬਰਗ, ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਲਾਰਕ (8) ਟਾਟਾ ਹਾਈਡਰੋ-ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਏਜੰਸੀਜ਼

ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (9) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਮੈਕਮਿਲਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੀ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀ ਪੈਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ

- (4) (1915) 6 Tax cas. 671
- (5) (1925) 10 Tax cas. 155
- (6) (1920) 12 Tax cas. 266
- (7) (1932) 1 K.B. 124
- (8) (1935) A.C. 431= 3 I.T.R. (Eng.Cas.) 17
- (9) (1937) L.R. 64 I.A. 215= (1937) 5 I.T. 202 (P.C)

ਸਵਾਲ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਧਾਰਣ ਵਪਾਰਕ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਰਚੇ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਕੀ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਖਰਚਾ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਇੱਕ ਆਮਦਨੀ ਵਾਲੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ

ਮਾਲੀਆ ਖਰਚਾ ਸੀ। ਡਿਕਸਨ ਜੇ. ਨੇ ਸਨ ਨਿਊਜ਼ਪੇਪਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਨਿਊਜ਼ਪੇਪਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਫੈਡਰਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ (10) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: : -

ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰੂਪਾਂ, ਪਦਾਰਥਕ ਅਤੇ ਅਭੌਤਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਰੋਤਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕੋਲੀਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਬਲੈਕ-ਬਰਨ ਦੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ "ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। " ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਲੀਆ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (11) ਆਮ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ, ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਵਧਾਉਣ ਤ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਿਟਰਨ ਜਾਂ ਮਾਲੀਏ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਾਰਲ ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮੇਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ

ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ।

(10) (1938) 61 C.L.R. 337, 360

(11) (1930) S.C. 215, 220= (1929) 12 Tax. Cas. 1248

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਨੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀਗਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਖਰਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ-

ਇਹ ਲੀਜ਼ 1959 ਤੱਕ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੇ ਕੰਧਾਂ ਤੋਂ ਫਿਕਸਚਰ ਹਟਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਪਤਲੇ ਪਲਾਈ-ਵੁੱਡ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਫਿਕਸਚਰ ਕੰਧਾਂ ਨਾਲ ਚਿਪਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਧਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੀਮਸ ਵਿੱਚ ਫਿਕਸਚਰ ਵੇਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ

ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਫਿਕਸਚਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਨਿਰਧਾਰਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਮਸਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਫਿਕਸਚਰ ਦਾ ਸਕਰੈਪ ਮੁੱਲ ਨਾਮਾਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਦੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਿ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਵੀ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੰਧਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸਦੇ ਇਲਾਕੇ ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਿਪ-ਟਾਪ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਖਰਚੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸਕਰ, ਜਦੋਂ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਨਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਈ, ਪਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ,

ਨਿਰਧਾਰਕ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਤੇ, ਹਟਾਉਣ ਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲ ਜਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਖਰਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰਾਂ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਲਾਸਟਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਪਲਾਸਟਿਕ ਇਮਲਸ਼ਨ ਲਗਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਖਰਚੇ ਦੀ ਪਰਕਿਰਤੀ ਉਦੋਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਉਸੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲ ਨਿਊ ਫਿਕਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਲੱਕੜਾਂ ਦੇ ਵੀ ਪੈਨਲਾਂ ਨੂੰ ਸਸਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਮਹਿੰਗੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ -ਚਾਰਾਂ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਸ਼ਿਮਲਾ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਜੁਲੰਦੂਰ (12), ਆਰ. ਬੀ. ਬੰਸੀਲਾਲ ਅਬੀਰ ਚੰਦ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੀਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ -

ਟੈਕਸ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (13) ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੀ-ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ (14) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ

ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਨਲਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਮਾਲਿਆ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂੰਜੀਗਤ ਕਿਸਮ ਦਾ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰੀਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਲਾਗਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਕੇ. ਕਪੂਰ, J. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(12) I.L.R. (1961) 1 Punj. 261= 1961 P.L.R. 1

(13) (1957) 31 I.T.R. 427

(14) (1952) 21 I.T.R. 353

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Onam
(Translator)